

KÖZÖS NYILATKOZAT

Tisztelt Honfitársaink, tisztelt magyar állampolgárok!

Az ország sorsáért aggódva; a politikusok által 2011-ben felépített és 2012. január első napjától működtetett politikai, jogi, állami rendszerek jogellenes állapotát ismerve; a politikai pártok 25 évnyi tehetetlenségét és feladatuk ellátására való alkalmatlanságát látva; a teljes politikai elit három éve tartó hazaárulását és diktatúráját leleplezve; a sorozatos és szándékos, súlyos jogtiprásokat felismerve és azok megszüntetését célul kitűzve; az idők szavát megértve - elhatároztuk, hogy a hatályos magyar állam (Magyar Köztársaság) joga és a hatályos nemzetközi jog által védve és általa törvényesen és békésen fellépünk a „Magyarország” nevű, idegen, nem magyar állami diktatúra és annak kizárólagos hatalmat, a mi kifosztásunkra és saját gazdagodásukra gyakorló, működtető hazai és külföldi politikai és gazdasági elit nevű bűnszövetkezetek ellen.

Alapvető fontosságú, hogy megértsék: a Magyar Köztársaság Képviselői létrehozásával és működtetésével az a célunk, hogy a magyar nép egésze felett csalással, megtévesztéssel, JOGELLENESEN és a nemzetközi szervezeteket is megtévesztve létrehozott „Magyarország” nevű ÉRVÉNYTELEN MEGSZÁLLÓ MAGÁNÁLLAMOT FELSZÁMOLJUK, egyidejűleg a törvényes állapot, a magyar alkotmányos rend és a magyar állami jogfolytonosság helyreállításával megteremtjük a magyar nép önrendelkezési lehetőségét, majd ezen -eddig soha nem teljes körűen gyakorolt- jogunkkal –először történelmünk során- BÉKÉSEN ÉS FELELŐSEN, végre valóban RENDSZERT VÁLTSUNK.

Tehát a célunk nem valamiféle rész-cél, nem a társadalom egy szűk vagy bővebb rétegének MAGÁNÉRDEKÉT megjelenítő „elképzelés”.

Tevékenységünk nem a „köztársaság”, a „képviselői demokrácia” („liberális-demokrácia”, „szocialista-demokrácia”, stb.), a 49-es „Alkotmány”, vagy bármelyik politikai „oldal”, párt iránt elkötelezett emberek időszakos politikai akciója, hanem a TÁRSADALOM EGÉSZÉ, a KÖZÉRDEK-ért működő JOGÁLLAM létrehozása mellett FOLYAMATOSAN kiálló JOGTUDATOS MAGYAR ÁLLAMPOLGÁROK határozott, a magyar (és a nemzetközi) jog által biztosított és védett fellépése.

Egyszerűbben fogalmazva: megkerülhetetlen erkölcsi és morális alapkérdésre kell választ adnunk közösen: valóban jogállamban kívánunk-e élni, ahol nem csak biztosítva vannak legalapvetőbb emberi, állampolgári jogaink (és kötelességeink), hanem felelősen gyakorolva is, vagy megelégszünk mindezeknek hazugságokkal napról-napra egyre kevésbé elfüggönyözött látszatával, pótcselekvéseivel...

Közösen kell eldöntenünk, hogy az ún. valóságban kívánunk-e élni (annak minden megoldásra váró kihívásával együtt) vagy pedig egy illúzióban, ahol a legaljasabb propaganda módszerekkel és technikákkal elhítetik velünk, hogy van bármiféle beleszólásunk a sorsunk alakulásába, miközben birkabillogozáson átesve, bechipelve és nyomkövetve folyamatosan terelnek minket a vágóhídkra.

KÖZÖSEN KELL eldöntenünk, hogy részekre szakadva és pont ezért félrenézve, állandóan egymás felé acsarkodva és mindig a „másikat” hibáztatva tovább tűrjük társadalmunk, kultúránk, magyarságunk lassú pusztulását, szándékos pusztítását ill. ennek véglegessé válását még a mi életünkben, vagy KÖZÖSEN FELLÉPVE (és nem képviseltetve) végre mi, a magyar nép vesszük kezünkbe sorsunk irányítását.

A jogtalanság tűrése társadalmi szinten ugyanazt eredményezi, mint egyéni szinten a hazugság vállalása. Védelme érdekében folyamatosan tovább kell hazudni ill. jogtalanságot jogtalanságra halmozni, hogy fenntartható legyen, miközben mind az erkölcs, mind a morál és ezzel együtt lagalapvetőbb emberségünk is leépül, aminek tragikus fejleményeként végül valós, hús-vér emberek, saját honfitársaink, szeretteink hálnak meg, miközben a szerencsés kevesek egyre nyilvánvalóbban képtelenek hitelesen leplezni a félrenézésüket, e félrenézésből következő zavart közönyüket ill. ezen önbecsapásuk feloldhatatlan ellentmondásaként megjelenő és mindig másra kivetített dühüket.

25 évvel ezelőtt azt hittük végre „szabadok” lehetünk és mindannyian boldogan fogunk élni a mi kis országunkban, amíg meg nem halunk. Túláradó lelkesedéssel hittük el vakon „vezetőink” szavait és aktuálpolitikai gyűlölködést még csak távolról sem ismerve néztünk egymásra bizakodva, ártatlan naívsággal: „Igen! Megcsináltuk, megcsináljuk! Most aztán!”

Tisztelt Honfitársaim!

Mi lett ebből a hitből, lelkesedésből mára? Egy európai viszonylatban a sor végén kullogó megrabolt és kifosztott ország, három éve idegen állami diktatúrával megszállt és felszámolás alatt lévő, alig-alig szuverén és képviselő nélkül maradt nemzetállam, egy szinte teljes mértékig atomizálódott és identitását veszített, becsapott és korrumpált, együttérzésre képtelen társadalom ill. annak már csak silány látszata, óriásira duzzadt államadósság és jogfosztott, a teljes kilátástalanságba és nyomorba taszított, eladósított, beteg emberek tömege.

A jog szerinti magyar állam (ideiglenes nevén Magyar Köztársaság) és annak a magyar népet védő joga képviselőnek, kényszerűségből „egyszerű” állampolgárok, civilek általi felállításával, az UTOLSÓ BÉKÉS lehetőségét teremtjük meg Önök számára, a MI számunkra, hogy JOGAINKKAL nem csak bírva de azokkal élve, aktívan cselekedve MI határozzuk meg, hogyan és milyen feltételek (jogok mentén) kívánunk egymással és a környező népekkel békében élve LÉTEZNI.

Mindezen törekvésünkhöz, nem Önökre hivatkozva, nem Önöket képviselve, hanem az Önökkel való együttműködésben bízva, alázattal kérjük az Önök felelős RÉSZVÉTELET, segítségét, támogatását, a JOGÁLLAMISÁG TÖRVÉNYES ÉS BÉKÉS helyreállításához, megteremtéséhez, majd felelős működtetéséhez.

Nem nekünk kell igazodnunk az „Új Világrendhez”, hanem példát mutatva a világ népeinek, nekünk kell megteremtünk a saját rendünket, a 168 éve kivívott (az ideiglenes „Magyar Köztársaság Alkotmánya” nevű állami alaptörvényben biztosított) önrendelkezési jogunk csorbítatlan kinyilvánításával és gyakorlásával..

Ennek a lehetősége előtt állunk most. Csak és kizárólag Önökön, rajtunk múlik melyiket választjuk, de azt tudnunk kell: ez az egyetlen valós választási lehetőségünk, és amennyiben rosszul választunk, vagy nem választunk azzal azt kockáztatjuk, hogy örökre eltűnik mindaz, amiért őseink éltek és haltak, eltűnik mindaz, amitől azt mondhatjuk: „Magyarok vagyunk!”